

**§ 6.**

Efterat det danske Monarchie ved Fredsslutningen i Wien er indskrænket til Kongeriget alene, kan § 6 i Finantslovsforslaget ikke opretholdes i den Skikkelse, hvori den er forelagt, navnlig forsaavidt angaaer dens sidste Sætning, hvis Forudsætninger paa en sørgelig Maade ere bristede. Den betegnede Bestemmelse, der giver Bemyndigelse til af Kongerigets særlige Indtægter at udbetale den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarchie fælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet fælles Indtægter, er ordlydende optagen efter § 4 i Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, og netop Indholdet af denne Grundlovsbestemmelse, anvendt paa Monarchiets nuværende Forhold, gjør det efter Udvalgets Formening nødvendigt at foretage Forandring i § 6 i Finantslovsforslaget.

Udvalgets Fleertal maa hævde den Betragtning, at naar den nævnte Grundlovsbestemmelse betegner Kongerigets særlige Indtægter som de, der flyde af Kongerigets særlige Indtægtskilber eller opkræves til dets særlige Anliggender, og paahyder, at Kongerigets særlige Indtægter og Udgifter skulle optages paa Kongerigets Finantslov, saa synes der ligesaa lidt at kunne være nogen Tvivl om, at samtlige Kongerigets Indtægter og Udgifter nu ere særlige og som saadanne skulle opføres paa Finantsloven, som om, at der i Fremtiden hverken kan være Tale om nogen Udbetaling af Kongerigets Finantser, uden at den er bevilget af Kongerigets Rigsdag, eller om nogen Andeel i fælles Udgifter. Naar nemlig den betegnede Grundlovsbestemmelse paahyder, at den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarchie fælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet fælles Indtægter, skal udredes af Kongerigets Finantser til den Tid, det forfalder, og i Tilfælde af Forsømmelse heraf forlods frabrages Kongerigets særlige Indtægter, saa er det klart, at der herved er gaaet ud fra Forudsætninger, som ikke længere ere tilstede. Ved Udgifter, som ere fælles for det hele Monarchie, kan der kun være sigtet til saadanne Udgifter, som tidligere udrededes i Fællesskab af alle de Landsdele, som dengang hørte til det danske Monarchie; men efter den stedfundne Landafstaaelse udgjør Kongeriget selv Monarchiet, og der kan sølgelig efter Forholdets virkelige Bestaaenhed ikke længere være Tale om, at det skulde udrede nogen „Andeel af Fællesudgifter til det hele Monarchie“.

Det skal ikke nægtes, at det paa Grund af Omstændighederne kan have sine Bønseligheder i dette Tilfælde at staffe denne Anskuesen Hyldestgjørelse i dens fulde Udstrækning, og Fleertallet har derfor forenet sig om at anbefale Thinget, trods de forandrede Forhold, at anerkjende alle de finantsielle Loves Gyldighed, som ere traadte i Kraft forinden Fællesskabets